

עפ"ת 57745/10-13 ימהרן אברהם נגד מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה, פליילוי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים
17/03/14

עפ"ת 13-10-57745 ימהרן אברהם נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט כמאל סעב
המערער ימהרן אברהם
נגד מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה - פליילוי
המשיבה

בשם המערער טענה עו"ד גבי זיל וולדמן

בשם המשיבה טען עו"ד רמי סלאמה.

פסק דין

לפניהם ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום לטעבורה בחרורה, (להלן: "בית משפט לטעבורה"), אשר ניתן ביום 13/09/15, על ידי כב' השופט משה גינוט, בתיק תת"ע 10-02-6620.

הערעור מופנה כנגד עונש המאסר והפסילה בפועל.

המערער הובא לדין בגין העבירות הבאות:

గרים תאונה - עבירה לפי תקנה 21 (ב)(2) לתקנות התעבורה, השתכל"א - 1961 (להלן: "התקנות"), נהיגה רשלנית - עבירה לפי תקנה 62 (2) לתקנות ביחיד עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכל"א - 1961 (להלן: "הפקודה"), עבירה של אי שמירת מרחק - לפי סעיף 49 (א) לפקודה, עבירה של גרים חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 38 (3) לפקודה וUBEIRA של נהגה בשכבות - לפי סעיף 62 (ד) לפקודה ביחיד עם סעיף 39 לפקודה.

המערער צירף שני תיקים נוספים שעוניים עבירות שכבות. הראשון תיק מס' 11236-08-10 (להלן: "המצורף הראשוני") והתיק השני ת"ד (במ"ש לטעבורה י-ם) 20/10/2018 (להלן: "המצורף השני").

בכתב האישום בתיק המצורף השני (תיק (י-מ) 10/2018), נטען כי ביום 28/03/2008, סמוך לשעה 05:40, נהג המערער ברכבו בכביש 1 מכיוון ירושלים לכיוון תל אביב כשלפנוי נסעה משאית. המערער נהג בשירותם כשגבגו נמצאה ריכוז של 158 מ"ג אלכוהול לכל 100 מ"ל דם. עוד נטען כי בהגיע המערער לכך מ 49 פגע עם חזית רכבו בחלקה האחורי של משאית שנסעה לפניו.

בכתב האישום נטען כי רשלנותו של המערער הتبטהה בכך שלא שמר מרחק מספיק המאפשר לו לעצור את רכבו בכל עת ובלע העובדה שלא היה ער לכך שהמשאית תעצור, ובדרך זו גרם לתאונות דרכים, בה הוא נחבל חבלה של ממש וכל הרכב המעורבים ניזוקן.

בכתב האישום בתיק המצורף הראשון (10-08-11236), נטען כי ביום 10/05/2008, שעה 15:15, נהג המערער ברכבו באותו שיכור. בדיקת שכבות שנערכה לו הצבעה על כר שבגו נמצא ריכוז של 755 מיקרו גרם אלכוהול בכל יתר אօויר נשוף.

בעניינו של המערער הוגשו שני תסקירים של שירות המבחן. בתסקير הראשון אשר הוגש ביום 27/11/12, הובאו פרטי האישים של המערער, מקום עבודתו ומגוריו, קשריו עם משפחתו וילדיו וכן נסיבותו האישיות ועברו.

שירות המבחן התרשם כי המערער סובל מהתמכרות לאלכוהול ועל כן, הפנה אותו ליחידה לטיפול בהתמכריות. איתה עת, סברה קצינת המבחן כי יש מקום לumaruer למצות את התהילה לטיפולו לפני טרם תוגש המלצה סופית ועל כן, ביקשה דוחית הדיון לשלושה חדשים על מנת לבדוק אפשרות שלילוב המערער במסגרת טיפולית אשר הוצאה לו.

ביום 13/06/18, נתקבל תסקיר קצר מבחן עדכני. התסקיר הعلاה כי הגורמים המקצועים באותו ייחידה לטיפול בהתמכריות, התרשמו כי המערער "לא פניו לקבלת טיפול" ואינו "מכיר במצו", למורת חלוף הזמן בו היה בקשר עם היחידה.

שירות המבחן ציין כי לא הייתה התקדמות משמעותית במצבו וקצינת המבחן אף התרשמה כי המוטיבציה אשר הפגין המערער לשילובו בהיליך הטיפולי הייתה מהפה והחוצה בלבד.

שירות המבחן ציין כי המערער לא הקפיד להגיע לפניות ולעתים אף ניתק את הקשר למשך מספר שבועות.

לאחר קבלת התסקירים ושמיעת טיעוני הצדדים לעונש גזר בית משפט לتعבורה את דיןו של המערער לעונשים הבאים:

3 חודשים מאסר לריצוי בפועל, 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, 10 שנים פסילה בפועל מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה, פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1000 ₪ או עשרה ימי מאסר תמורה.

כאמור, הערעור מופנה כנגד חומרת הדיון ובעיקר כנגד רכיב המאסר בפועל ואורך תקופת הפסילה בפועל.

המערער טוען כי בית משפט לטעבורה החמיר עמו יתר על המידה. מדובר ביליד 1985, רוק שנשא לו אישה בשנת 2011 וכיום אב לילדה. מאז נישואיו לא עבר המערער כל עבירה, ועbero מסתכם ב - 8 עבירות קודמות. המערער עובד בחברת "טמפו" בתור שרברב וPsiLit הרישון תביא לפיטורי ותפגע במתה לחמה של משפחתו הגרעינית, לרבות הוריו שנותמכים על ידו.

ב"כ המערער ביקשה מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן באופן שRICTO העונש יתבצע במסגרת עבודות שירות.

אומנם הטיעון בבית משפט לטעבורה היה חופשי, אך המערער ביקש לחסוך את זמנו של בית המשפט וצירף את שני התיקים הננספים, בהם הודה וחך הזמן שהלך מאז ביצוע העבירות, לטעמו, הדבר לא קיבל ביטוי בעונש שהוטל עליו.

עוד טוען על ידי באת כוח המערער כי שליחת המערער למאסר אחורי סורג ובריח תפגע בו קשות. מדובר במאסר ראשון, כך שהותרת עונש המאסר בפועל על כנו, לא ישרת את האינטרס הציבורי, לטעמו.

בשל כל אלה, מתבקש בית המשפט לקבל את הערעור ולאפשר למערער לרצות את עונשו במסגרת עבודות שירות. עוד ביקשה באת כוח המערער להתערב בעונש הפסילה בפועל, עונש ארוך וחמור במהותו, לגישתה.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור. ב"כ המשיבה הפנה להלכה הקובעת כי, ערכאת הערעור אינה מתערבת בעונש שהוטל על ידי הערכתה הדינית, למעט המקרים החרגים ויוצאי הדופן וכי לגישתו, עניינו של המערער, אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים.

לדעת המשיבה, מדובר במקרה חרום מאוד בו נהג המערער בהיותו שיכור, תוך שהוא גורם לתאונת בה כלי הרכב ניזקו והוא בעצם נפגע.

בא כוח המשיבה הפנה לרכיב הגבוה של אלכוהול שנמצא בגוף המערער ולהתנהלותו הפוגענית כלפי השוטרים שהיו מטרה לקללות והעלבות, כעולה מטופס בדיקת המאפיינים.

עוד טוען כי המערער נכשל בכל הבדיקות והתנהגותו המעליבה את השוטרים הממלאים את תפקידם, הייתה מחוסרת כל רسان. כל אלו מלמדים על אופיו והתנהגותו הן בכביש והן עם בני אדם בהיותו שיכור.

לדעת המשיבה, התסוקור שלילי. שירות המבחן ציין כי המערער אינם מודע למצבו ואינם מתאימים לתהילין הטיפולי בשל

חוסר מוטיבציה.

המשיבה הפנתה למסקלר שם ציין שירות המבחן כי הסיכון להישנות מעשים דומים ע"י המערער, לא פחות וגם בשל כך, הציע להטיל עליו עונש מוחשי, מרתייע ו konkreti.

בשל כל הנימוקים שפורטו, סבורה המשיבה שאין להתר על מערער לרצות את עונשו במסגרת עבודות שירות ובית המשפט מתבקש לדחות את הערעור על כל חלקו.

טרם מתן פסה"ד הופנה המערער לממונה על עבודות שירות לשם בוחנת התאמתו לריצוי עונשו במסגרת זו. מהלך בדיקת התאמת המערער נמשך מעבר לזמן הסביר, כחלקו של המערער בכך - בבדיקה התאמתו למסגרת של עבודות שירות, אינו שולי וקטן. בסופו של יומם, הוגשה חוות דעת הממונה שמצאה אותו מתאים לכך.

לאחר שענייתי בגזר הדין, בכתב האישום ובעבודות המפורטות שם ושבהן הודה המערער, בעברו של המערער, בתסקרים השירות המבחן, בהודעת הערעור, בחוות דעת הממונה ושמעתית את טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור בהקשר לעונש המאסר שהוטל על המערער, אם כי ביחס לעונש הפסילה בפועל ולאופן ריצוי עונש המאסר בפועל אני מחליט לקבל את הערעור, כפי שיווא בខישר.

המערער הורשע בעבירות חמורות של נהיגה בשכבות שלושה תיקים ובאחד מהם אף נגרמה תאונת דרכים בה נפגע המערער עצמו וכלי הרכב ניזוקו. אצין כי לא נעלם מעני הזמן הרב שהחלף מאז ביצוע העבירות.

המערער יליד 1985, בימ"ש לתעבורה סקר את מהלך חייו, לרבות גיסו לצבא ושחררו עקב חוסר התאמה, תוך שהוא מסתמן על הנזונים שהובאו לפניו ובין השאר, בתסקרים.

המערער נכשל בעבירה של נהיגה בשכבותهن בשנת 2008, הן בשנת 2009 והן בשנת 2010 כشرיכוז אלכוהול בגוףו היה גבוה. באחד המקרים הריכוז היה 770 mikrogram אלכוהול בכל ליטר אויר נשוף.

עוד אפנה לגישתו של בית המשפט העליון לעניין מדיניות הענישה הראויה בעבירות של נהיגה בשכבות והסכמה הנשקפת מכך וכי אם אפנה לרע"פ 6439/06 **עובדיה קרייטי נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 19.10.06), שם נאמר:

"נהיגה במצב של שכבות מסכנת את חיים של נהגים בכביש והוא מהוות גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. על כן, יש לנתקות במידיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נהגים בשכבות"

ראו גם עפ"ת (חיפה) 09-11-20502 נادر ابو סיני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 10.1.25), רע"פ 9826 בכר בן ציון נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 10.1.24) ורע"פ 5297 קנטורוביץ נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 7.9.07).

במקום נוסף צוין כי:

"**קביעת עונש המינימום בפקודה נעשתה על רקע הצורך להרטיע נהגים המסכנים חי אדם בכביש הארץ ועל בית המשפט להרים תרומותם למניעת התופעה**" (ראו רע"פ 1422/06, צפניה ארנבייב נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 16.5.06). ראו גם רע"פ 8387/06 איליא נגד מדינת ישראל (ניתנה ביום 11.11.06).

לענין השפעת השכירות על תפקוד הנהג השיכור והפגיעה בשיקול דעת הנהג ברכב, ראו רע"פ 906/09 גהספן נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 5/2/09), רע"פ 2073/08 ברבי נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 8/3/08).

התנהלות המערער חייבת ענישה הולמת. בל נשכח כי החוק קבע עונש פסילה מינימאלי של 24 חודשים בגין עבירה הנהיגה בשכירות, יחד עם זאת, עדין אין להתעלם מהשינוי שחל במערער כעולה מהתקסיקר.

שני מחותי וחובי חל בחיו של המערער - הוא השתלב במקום העבודה מסודר, נשא לו אישא, נולדת לו ילדה, כך שהיא מקום לחתך ביטוי בענישה, כדי לאפשר לו להמשיך בדרכו החדשה ולהתמיד בהתנהלותו הנורמטטיבית שהחלה עם נישואיו וממשיכה עד היום.

לי נראה כי בית משפט לתעבורה החמיר עם המערער בעונש הפסילה בפועל.

עשר שנים פסילה, תקופה לא קצרה והגמ שיש להחמיר ברכיב ענישה זה עם הנהגים בשכירות, הרי שעל בית המשפט להטיל עונש הולם, תוך העלתה רמת הענישה בהדרגות כמקובל במקומותינו, כפי שנקבע בע"פ 2247/10 ימיini נ' מדינת ישראל, (12.1.2011) וע"פ 2251/11 ג'מאן נפאע נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 4.12.2011). זאת מבלי לחסום כל פתח של תקווה בפני המערער. לטעמי, עונש הפסילה שהוטל על המערער, הגם שהוא נכשל בשלוש עבירות של נהיגה בשכירות, חורג הוא מרמת הענישה המקובלת והנהוגה במקומותינו.

בנסיבות העניין, אני מחייב למסור את הערעור ולהעמיד את עונש הפסילה על שש שנים (במקום עשר שנים פסילה אותן הטיל בית משפט לתעבורה).

המומנה על עבודות שירות, הגיע ביום 13/12 בקשה לדחיה כדי לאפשר ביצוע בדיקות שثان וגעתרתי לבקשתה. ביום 14/3/14 הוגשה חוות דעת המומנה הקובעת כי המערער יכול לרצות את עונשו במסגרת עבודות שירות; על כן; אני קיבל את המלצת המומנה על עבודות שירות ולאפשר למערער לרצות את עונשו במסגרת זו החל מיום 21/5/14 בעמותת חכמה, ידע, לב חמ - שכטובהה רח' רוטשילד 38 חדרה.

על המערער להתיצב במועד הנ"ל בשעה 00:08:00 במקדמת יחידת הממונה על עבודות שירות - מחוז צפון - רח' הצינור
14 טבריה.

הסבירו למערער את חובותיו במהלך ריצוי עונשו במסגרת עבודות שירות וסמכויות הממונה.

ניתן היום, ט"ו אדר בתשע"ד, 17 מרץ 2014, במעמד המערער ובאת כוחועו"ד גב' זיל ולדמן ובא כוח המשיבהעו"ד
שגב אדר.